

۷۷ هزار میلیارد ریال هزینه انتقال شرکت مخابرات

عکس: جام جم

بالاخره بعد از سه چهار بار رفت و برگشت، تکلیف مالک شرکت مخابرات ایران مشخص شد. بزرگ‌ترین معامله تاریخ بورس که طی دو هفته گذشته، یکی دوبار به تعویق افتاده بود، در حالی پایان یافت که یکی از شرکت‌ها (کنسرسیوم پیشگامان کویر یزد) درست قبل از آغاز بازگشایی نماد معاملاتی از فهرست شرکت‌های صلاحیت‌دار حذف شد و «مهر اقتصاد ایرانیان» به میدان رقابت آمد.

۵۱ درصد از سهام شرکت مخابرات ایران، یکشنبه گذشته از ساعت ۱۱/۱۵ صبح عرضه شد که از میان خریداران، کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین موفق شد، پس از ۳۰ دقیقه صاحب بلوک ۵۱ درصدی مخابرات شود.

کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین از سه شرکت گسترش الکترونیک مبین ایران، شهریار مهستان و سرمایه‌گذاری توسعه اعتماد تشکیل شده است. هر سهم مخابرات به قیمت ۳۴۰ تومان و ۹ ریال مورد معامله قرار گرفت.

این بلوک به ارزش ۲۲ میلیارد و ۹۳۶ میلیون و ۷۲۷ هزار و ۸۲۷ سهم به ارزش ۷۷ هزار و ۹۸۵ میلیارد ریال معادل ۷/۸ میلیارد دلار است.

این رقابت در ابتدا بین دو شرکت کارگزاری رشد پایدار و بهمن با قیمت پایه ۳۴۰ تومان آغاز شده بود و در مقطعی این قیمت در جریان رقابت به ۳۴۱ تومان رسیده بود. خریداران واجد شرایط این بلوک کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین و شرکت سرمایه‌گذاری مهر اقتصاد ایرانیان و کارگزار فروشنده حافظ بود.

سخنگوی کنسرسیوم شرکت پیشگامان کویر یزد در پاسخ به انصراف شرکت از خرید سهام مخابرات به خبرگزاری ایسنا گفت: «ما از خرید سهام این شرکت انصراف ندادیم و مدیرعامل سازمان خصوصی‌سازی با ارسال نامه‌ای در روز گذشته ساعت ۱۵ و ۴۰ دقیقه به ما اعلام کردند که ما به دلیل عدم صلاحیت امنیتی نمی‌توانیم در معامله شرکت کنیم و درخواست خروج از معامله را به ما دادند. ما در حال پیگیری موضوع از طریق مجاری قانونی هستیم.»

سجادی با اشاره به اینکه صلاحیت امنیتی شرکت به‌طور کامل تایید شده بود،

خاطر نشان کرد: «اما علی‌رغم این موضوع با ارسال نامه از سوی مدیرعامل سازمان خصوصی‌سازی درخواست خروج از عرصه رقابت صادر شد.»

لازم به ذکر است، کنسرسیوم برنده موظف است ظرف یک ماه آینده ۲۰ درصد ارزش سهام خریداری شده را به حساب دولت واریز کند. کل سهام مخابرات به ارزش ۱۶ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود. باید منتظر ماند و دید خصوصی‌سازی مخابرات چه تاثیری در روند ارائه خدمات به مردم خواهد گذاشت.

درد بازگو می‌شود

او گفت: «در حال حاضر سرعت اینترنت در کشور کره از آمریکا و اروپا جلوتر است و پیشرفت این کشور را رقم می‌زند؛ به اعتقاد من قیمت اینترنت اگر قرار است در دست دولت باشد باید با قیمت تمام شده به فروش برسد.»

وی با بیان این که متأسفانه در کشورمان به اینترنت به‌عنوان کالای لوکس نگاه می‌شود، تاکید کرد: «اگر چند دهه گذشته بزرگراه به‌عنوان شاهراه ارتباطی بوده، امروزه اینترنت این کار را انجام می‌دهد و به‌عنوان شاهراه اقتصادی است. بنابراین باید ارزان به دست مصرف‌کننده برسد. سیاست‌گذاری نادرست در این بخش باعث شده بخش خصوصی هیچ وقت رشد نکند و ایجاد قوانین دست و پاگیر مانع از رشد و موفقیت بخش خصوصی شده است.»

شرکت‌های اینترنتی با تنظیم فروش خدمات مخالفم، زیرا هدف آن فقط بحث سودآوری است و اینکه براساس میزان خرید قیمت‌ها کاهش یا افزایش یابد؛ چرا باید برای بنزین یارانه داده شود اما اینترنت به چندین برابر قیمت به فروش رسانده شود؟»

ریاضیات تصریح کرد: «نباید در این کار کاسبی انجام شود؛ برای اینترنت نیز باید همان روش دولت در ارزان فروختن اینترنت اعمال شود چرا که با این کار در بسیاری زمینه‌ها صرفه‌جویی خواهد شد، زیرا اگر مردم در خانه‌ها کارهایشان را انجام دهند هزینه بنزین و دیگر هزینه‌ها نیز کاهش می‌یابد و دارای هوایی سالم، ترافیک کمتر و صرفه‌جویی بیش‌تر خواهیم بود.»

نرخ‌گذاری اینترنت در ایران مطابق با نیاز اقتصاد کشور نیست، چرا که دولت اینترنت را با قیمت ارزان از خارج خریداری می‌کند. پس اگر یارانه‌ای پرداخت نمی‌کند، باید آن را ارزان به دست مصرف‌کنندگان رسانده یا در غیر این صورت ورود آن از خارج از کشور را به دست بخش خصوصی بسپارد.

مسعود ریاضیات، رییس انجمن شرکت‌های اینترنتی ایران، در گفتگو با ایسنا درباره قیمت جدول پهنای باند در کشور گفت: «شرکت مخابرات باید پهنای باند را به قیمتی که برایش تمام می‌شود به شرکت‌ها بفروشد یا به مصرف‌کننده واگذار کند.»

وی تصریح کرد: «به‌عنوان رییس انجمن

درباره سومین جشنواره و نمایشگاه بین‌المللی رسانه‌های دیجیتال

امیرشهاب شاهمیری

برای ما که در بست و اساسی طرفدار برقراری امکانات و پشتیبانی همه‌جانبه برای انجام کارها به‌صورت الکترونیکی در تمامی امورات و جوانب زندگی هستیم، لابد برگزاری سومین جشنواره و نمایشگاه رسانه‌های دیجیتال امری خجسته و مبارک است. و حتما هم همین‌طور بوده است که هم خودمان در این نمایشگاه شرکت کرده‌ایم و هم شما را برای حضور در آن فرامی‌خوانیم.

البته از همین حالا هم راه‌های ایرادگیری به این همایش نیکو، باز به‌نظر می‌رسد و مهم‌ترین آن، عنوان سنگین «بین‌المللی» است. در سال‌های گذشته کم‌نمیده‌ایم نمایشگاه و کنفرانس و جشنواره را که قرار بوده جهان‌شمول برگزار شوند، اما در عمل با شرکت دو-سه شرکت سطح پایین از چند کشور توسعه نیافته کار به انجام رسیده است.

دیگر این‌که با توجه به آن‌که مخاطب اصلی چنین نمایشگاهی قشر جوان و دانش‌آموز یا دانشجو است، آیا برگزاری نمایشگاه در این مقطع زمانی، که بیشتر مخاطبانش درگیر کارهای مرتبط با آغاز نیمسال تحصیلی هستند، تصمیمی درست بوده است؟

و مهم‌تر از همه این‌که هدف از برگزاری این نمایشگاه چه بوده و قرار است که چه نیازی را پاسخ دهد؟ چون با توجه به برگزاری نمایشگاه‌هایی مانند الکامپ از یکسو و نمایشگاه مطبوعات از سوی دیگر، آیا بهتر نبود که این نمایشگاه هم به‌عنوان بخشی از یک نمایشگاه مادر برگزار می‌شد؟

اما در مجموع برگزاری این جشنواره و نمایشگاه را باید به فال نیک گرفت و باید دانست که در این شرایط زمانی، بودنش بهتر از نبودنش است و برای پاسخ به دیگر پرسش‌ها باید تا پایان نمایشگاه منتظر ماند. امید است که شما نیز با حضور و بازدید خود، نکات مثبت و منفی نمایشگاه را بهتر بنمایانید تا مدیران و برنامه‌ریزان آن در آینده بتوانند تصمیمات بهتری را اتخاذ کنند.

اینجا صفر و یک، زندگی است

سعید نوری آزاد

بگی نگی خوابم سنگین است و با صدای زنگ ساعت بیدار نمی‌شوم. اما با صدای زنگ تلفن همراه و حتی پیام کوتاه از خواب می‌پریم. دلیلش هم صدای متفاوت زنگ آنها نیست، دلیل اصلی محتوای متفاوت آنهاست.

انسان امروز بدون ارتباطات تقریباً همان انسان صد سال پیش است و البته با کاربردی کمتر، چون در آن روزگار زندگی مثل امروز مشروط به ارتباطات نبود و همه می‌دانیم که اگر بخواهیم هم نمی‌توانیم بدون ارتباطات زندگی کنیم.

رسانه‌های دیجیتال امروزه نه تنها بخشی بلکه تقریباً تمام محیط ما را فرا گرفته‌اند و نشانه‌های آن هم بارز است و کافیهست نگاهی به جیب خودتان ببینید، بله دقیقاً همان جا که موبایل‌تان آرمیده، اولین و نوظهورترین نشانه این دیجیتالی شدن زندگی حاضر است. چیزهایی مثل رادیو تلویزیون و اینترنت و ماهواره انکارناپذیرند و در کنار آنها کار و زندگی و حتی تفریح بدون نرم‌افزار رنگی ندارد. چه خوشمان بیاید، چه

خوشمان نیاید زندگی هر روز دیجیتالی‌تر می‌شود. پس بهتر است با آن همراه شویم و مراقب خرده فرهنگ‌ها، وابسته شدن‌ها و منابع فکری کشورمان هم باشیم. در دنیای دیجیتال برگ برنده در دست کسی است که بیشتر فکر می‌کند و این فکر کردن‌ها در تنهایی و انزوا بی‌نتیجه است. ما نیازمند یک همفکری خودمانی هستیم و برای طراحان نرم‌افزار و رسانه‌های خوشفکر که آستین دیجیتالی شدن را بالا زده‌اند، مرکزی برای همفکری لازم است.

جشنواره رسانه‌های دیجیتال که توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حال برگزاری است، نه به‌عنوان یک حسن ختام بلکه باید به‌عنوان سرآغازی برای کار در زمینه همفکر شدن اندیشمندان و هم‌کاسه شدن سرمایه‌گذاران این حوزه باشد. با اینکه نمی‌توان از این جشنواره انتظار بهترین را داشت اما مسوولان آن باید بدانند پایه‌گذار راهی شده‌اند که برای کشور سرنوشت‌ساز است، پس دقت کنند تا کمترین اشتباه و کژروی را داشته باشند و پیوسته این را برای خود یادآوری کنند که «خشت اول گر نهد معمار کج / تا ثریا می‌رود دیوار کج». رسانه‌های دیجیتال زندگی بهتری را برای ما همراه می‌آورند. اگر، بخواهیم...

برای اطلاع از کم و کیف کار در نمایشگاه رسانه‌های دیجیتال سری به مصالای تهران بزنید، یا به سایت جشنواره (www.dmf.ir) مراجعه کنید و البته منتظر گزارش کلیک از این جشنواره نیز باشید.